

РЕФОРМУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ НА ПРИНЦИПАХ НООСФЕРНОГО РОЗВИТКУ

Сонько Сергій Петрович,

*Національний університет садівництва, м.Умань, Черкаської області, 20305 п/в
«Софіївка-5», Sp.sonko@gmail.com*

Будь-яке реформування адміністративно-територіального устрою повинне враховувати об'єктивні механізми самоорганізації регіонів, в основі яких лежать положення ноосферної екології (С.Сонько, 1991-2012). Зокрема, історія формування будь-яких природно-господарських регіонів є історією глибокої трансформації людиною як своєї, так і інших природних екологічних ніш з метою перепланування потоків речовини і енергії на свою користь. В процесі ноосферогенезу вид *«Homo Sapiens»* сформував свою, не менш природну, екосистему - *агроекосистему*, в якій просторово роз'єднані продуценти, консументи і редуценти, що, швидше за все, і є головною причиною загострення глобальної екологічної проблеми.

Напевно, слідуючи принципу Ле-Шательє, так уміло використаному В.Г.Горшковим, потрібно чекати зворотної реакції біосфери на експансію виду *Homo Sapiens*. Для упередження цього будь-який адміністративно-територіальний поділ необхідно «вписувати» в просторово-часову динаміку агроекосистем, для чого пропонується зробити наступне:

- Повернути людям в сільській місцевості зацікавленість до роботи на землі, погодившись, нарешті, з тим, що ця земля є особливим простором, в якому сільська громада грає роль неодмінної складової природної екосистеми.

- Всіляко сприяти розвитку натурального господарства, сучасною модифікацією якого сьогодні може стати суспільно-природний рух «Дзвінкі кедри Росії» та український рух «Родових маєтків» і довести його частку в структурі ВВП до 35-40%.

- Поступово послабити роль міст як соціальних утворень в просторовій організації суспільства відповідно до підходів, запропонованих О.В.Чаяновим в «Країні селянської утопії» і С.П.Сонько в моделі просторової ротації ноосферних екосистем (С.Сонько, 2002-2012).

- Реформувати економічну і, перш за все, фінансову систему країни відповідно до концепції «енергетичних грошей», запропонованої ще в кінці 19 століття українським природознавцем і економістом Сергієм Подолинським.

У сучасному українському селі склались ідеальні умови для проведення реформи АТУ на ноосферних принципах:

- селянство, доведене до межі виживання, своїм образом життя вже наближене до натурального господарства;

- програна вітчизняним тваринництвом конкуренція і, як наслідок, його повний занепад поступово розкриває очі представникам вітчизняної аграрної науки на той незаперечний факт, що сільське господарство (а особливо тваринництво) – це не просто галузь господарства, а й образ життя селянина;

- поступове захоплення українських родючих чорноземів потужними агрохолдингами загострює проблему виживання українського селянства, якому нічого не залишається крім як об'єднуватись, кооперуючись «знизу», як у теорії селянської кооперації А.В.Чаянова;

- невизначеність власності на землю і перспектив її подальшого використання робить доволі примарним кінцевий результат усіх соціальних програм уряду особливо по відношенню до села.

- зважаючи, що Україна відстає сьогодні від промислово розвинутих держав, які для свого розвитку вміло «перекинули» екологічне навантаження на території інших країн (К.С.Лосєв та ін.) треба вміло використати це «відставання» не повторивши помилок розвинутих країн.